

KOMUNIKAT PRASOWY nr 47/25

Luksemburg, 10 kwietnia 2025 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-607/21 | État belge (Dowód istnienia stosunku zależności)

Obywatelowi państwa trzeciego, który jest rodzicem obywatela Unii, przysługuje w przyjmującym państwie członkowskim pochodne prawo pobytu przez okres przekraczający trzy miesiące, jeżeli wykaże on, po pierwsze, że w chwili opuszczenia jego kraju pochodzenia pozostawał na utrzymaniu tego obywatela, a po drugie, że pozostaje na utrzymaniu wspomnianego obywatela w dniu złożenia wniosku o wydanie karty pobytu, jeżeli między tymi dwiema datami upłynęło kilka lat

Nie można odmówić pochodnego prawa pobytu obywatelowi państwa trzeciego spełniającego tę przesłankę ze względu na to, że na podstawie przepisów krajowych w chwili złożenia wniosku o wydanie karty pobytu przebywa on nielegalnie na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego

Obywatelka Maroka wjechała na terytorium Belgii w 2011 r. i złożyła wniosek o łączenie rodzin ze względu na jej syna, obywatela belgijskiego. Po oddaleniu tego wniosku złożyła ona w latach 2015 i 2017 wnioski o przyznanie jej prawa pobytu jako bezpośredniej wstępnej pozostającej na utrzymaniu niderlandzkiej partnerki jej syna, która w 2005 r. złożyła przed belgijskim urzędnikiem stanu cywilnego oświadczenie o wspólnym pożyciu.

Owa obywatelka Maroka przedstawiła dokumenty pochodzące z lat 2010 i 2011, czyli z okresu poprzedzającego jej przybycie do Belgii, w celu wykazania, że była w tym okresie materialnie zależna od gospodarstwa domowego, do którego dołączyła. Organy belgijskie odrzuciły jednak jej wniosek o wydanie karty pobytu, uznając, że dokumenty te były zbyt dawne, aby wykazać, że przed przybyciem do Belgii pozostawała ona – w kraju pochodzenia – na utrzymaniu tego gospodarstwa domowego.

Belgijska Conseil d'État (rada stanu) zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, jaka data jest właściwa zgodnie z prawem Unii¹ do celów dokonania oceny przesłanki, zgodnie z którą rodzic będący obywatelem państwa trzeciego powinien pozostawać „na utrzymaniu” obywatela Unii, do którego dołączył, jeżeli między wjazdem tego rodzica do przyjmującego państwa członkowskiego a złożeniem nowego wniosku o wydanie karty pobytu upłynęło kilka lat. W tym kontekście sąd odsyłający zmierza również do ustalenia, czy wspomniany rodzic może oprzeć się na dokumentach wydanych przed wyjazdem z jego kraju pochodzenia i czy ma znaczenie okoliczność, że zgodnie z prawem krajowym pobyt wspomnianego rodzica jest nielegalny.

Trybunał uznał, że aby bezpośredni wstępny partnera obywatela Unii, który sam spełnia przesłanki przewidziane w dyrektywie², mógł **korzystać z pochodnego prawa pobytu**, musi on wykazać, że **zarówno w chwili złożenia wniosku o wydanie mu karty pobytu kilka lat po przybyciu do przyjmującego państwa członkowskiego, jak i w dniu tego przybycia, pozostawał na utrzymaniu tego obywatela Unii lub tego partnera.**

Jeżeli przesłanki te są spełnione, ów bezpośredni wstępny korzysta na podstawie prawa Unii z prawa pobytu, które nie zależy od wydania karty pobytu i legalności pobytu na podstawie przepisów krajowych. W konsekwencji prawa

tego **nie można mu odmówić** na tej podstawie, że zgodnie z prawem krajowym przebywa on nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego, w którym osiedlił się obywatel Unii, do którego dołączył ów wstępny i partner tego obywatela Unii.

Aby wykazać, że w chwili przybycia do przyjmującego państwa członkowskiego ów bezpośredni wstępny pozostawał „na utrzymaniu” w rozumieniu prawa Unii, musi on mieć możliwość przedstawienia na poparcie swojego wniosku dokumentów **wydanych w przeszłości** i poświadczających istnienie sytuacji zależności w jego kraju pochodzenia w dniu, w którym fizycznie dołączył do tego obywatela Unii i jego partnera. Dokumentów tych **nie można uznać za zbyt dawne**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa 2004/38/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.

² Artykuł 7 dyrektywy 2004/38.